

શ્રી

તારંગાનો

ભોમીયો.

રચી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

હકકર. લીખાભાઈ ઓટાલાલ ચૌધરી.

મુ. વડનગર [ગુજરાત.]

અમદાવાદ-પીરમશાના રોજ પાસે શ્રી સ્વત્ય સાગર
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પા. પોથાભાઈ ચકુભાઈએ છાપ્યો.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૦૦૦ • સન ૧૯૧૨

દીપત, રૂ. ૦-૦-૩

શ્રીમદ્ ગુણપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથપીઠાલય સંગ્રહ

૪૦૩૭

સ્નેહસમ્પર્ક પત્રીકા

શ્રીયુગ સકલ ગુણસંપન્ન વિધાતા લાંબાર સ્વર્ણવાસી
મુની મહારાજશ્રી-લક્ષ્મીવિજયજી દાનવિજયજી
સ્વર્ગપુરી

આપનો અને મારો લાંબા વખતનો સ્નેહ તાજે રા
ખવાની ખાતર અને મારા પ્રત્યે બતાવેલી લામણીને આક
ર્ષીત આનાનકડી છુક સાથે આપનું નામ જોડી કૃતાર્થ
થાઉ છું

વડનગર

લી સ્નેહાંકીત

તા. ૧૬-૧-૧૨

લેખક

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ મંથાલય

[ગજગની કોપીગઢિટ વિભાગ]

અનક્રમિક ૪૦૨૭

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ તારંગીની લોગિપી

વિષય ૧/૨૭ ૪૪૬૬, ૨૨૪૬૩.૧૧૧

તારંગાનો ભાગીચો.

મારી લાંબા વખતથી શ્રી તારંગાજીએ જોવાની ઇચ્છા હતી, પરંતુ જ્યાં સુધી જીનેશ્વર લગવંતની ઇચ્છા નહોતી ત્યાં સુધી તે પરીપુરુષ થઈ નહીં. પરંતુ અચાનક પોસ સુકલપદ્મ પુણીમા (સર્વ ૧૯૧૮) ની રાત્રે હું થાઉં નિદ્રામાં હતો તે વખતે લગલગ બાર વાગ્યાતા અરસામાં મને જોવાનો એક તેજસ્વી આકાર દેખાયો. અને અવાજ આવ્યો કે “હે વત્સ તુ મારા દર્શને આવવા ઘણા જ દીનથી ઇચ્છા રાજે છે તેથીજ તને હું આજ કડે છું કે તું જરૂર આવતીકાલે (કૃષ્ણપક્ષ ૧) આવ અને પુર્ણ સાલ છે અને મને બરોબરજો ભુક્તો નહી. થાઉં રાજ તારંગા જરૂર આવજો ” આવો અવાજ સાંભળી હું દીગમ્ભુ રજ થઈ ગયો કે આને સ્વપ્ન કે સાચું, પધારીમાં બેઠો થયો અને વિચારવા લાગ્યો કે હું કેટલું આ આજા શું આવું અનેક સંકટ વિકટ થયા આખર મન સાથે નક્કી કર્યું કે ચાલ તારંગા જઈ આવી માહિતી મેળવી દર્શન કરી આ બાબતની માહિતીની બુક બહાર પાડું કે જેથી તે દરેકને ઉપયોગી થઈ પડે આવો વિચાર તા. ૬-૧-૧૨ ની રાતની ગાડીમાં મે મુસા-

હરી કરવી નહીં કયું તે પ્રમાણે. રાતના સાડા આઠના અર-
સામાં વડનગર સ્ટેશન છોડ્યું આ સ્થળે રેલવેનું મહેસાણા
થી તારંગા સુધીનું ટાઇમ ટેબલ ખાસ ઉપયોગી ગણાયે
માટે આ નીચે દર્શાવેલ કયું છે.

મહેસાણાથી તારંગા હીલ

મહેસાણા	૧૧ ૧૩	૧૬ ૭
તંડાલા	૧૧ ૩૪	૧૬ ૨૮
વીસનગર	૧૨ ૦	૧૬ ૫૫
ગુંજા	૧૨ ૧૫	૨૦ ૧૦
વડનગર	૧૨ ૩૫	૨૦ ૩૦
ખેરાલુ	૧૩ ૨૫	૨૧ ૨૦
ઠાકરપુર	૧૩ ૪૫	
વરેઠા	૧૪ ૧	૨૧ ૫૫
તારંગાહીલ	૧૪ ૧૦ ૨ ૫	

તારંગાહીલથી મહેસાણા

તારંગાહીલ	૬ ૫	૧૪ ૩૫
વરેઠા	૧ ૧૭	૧૪ ૪૭
ઠાકરપુર	૬ ૩૩	૧૫ ૩
ખેરાલુ	૭ ૫	૧૫ ૩૫
વડનગર	૭ ૩૩	૧૬ ૩

ગુંબ	૭ ૪૮	૧૬ ૧૮
વિસનગર	૮ . ૮	૧૬ ૩૭
શંઠાલા	૮ ૩૦	૧૬ ૫૫
મહેસાણા	૮ ૪૮	૧૭ ૧૭

હું-રાત્રીના સાઠ આઠ વાગે દેનમાં ખેડો તો જેરાહુ
 ખરેઠા (રાતરે કાદરપુર ઉભી રહેતી નથી) વીગેરે સ્ટેશન
 છોડતી દેન પોતપોતાનું કામ કરતી ચાલી જતી હતી પ-
 રંતુ મને તો ગઈ રાત્રીના સ્વપનાનાજ વિચારો શીવાય
 બીજુ કંઈજ નહી હોવાથી તે ભાનજ નહોતુ એકદમ દેન
 પોતાનું કામ કરતી " તારંગાહીલ " ના સ્ટેશને પહોચી
 અને થોડી અચાનક વિચારમાળા ત્રુટી અને યાત્રાળુઓ ઉ
 જરવા લાગ્યા તારંગાહીલ સ્ટેશન માસ્તર ચુનીલાલભાઈ ધ
 જ્ઞાન લોકપ્રીય હોઈ યાત્રાળુઓની સગવડ સાચવવા બનતું
 કરે છે મને હરેક રીતે યાત્રાળુઓને સ્ટેશન સ્ટાફ તરફથી
 સુખ છે માસ્તર પોતે માયાળુ અને ચાલાક છે રેલવે સ્ટે-
 શન કૃપાવંત ગાયકવાડ સરકારનું છેલ્લું સ્ટેશન હોવાથી
 પોલીસ બંદોબસ્ત પાંખું સારું છે ટીકીટ
 પી સ્ટેશન સ્ટાફ મોજાંગી બહાર ગયા (આ
 પ્રસંગે મારે જણાવવું જોઈએ કે જેરાહુ સ્ટેશને ડગ્ગા બોધ
 કરવામાં આવે છે અને તે ઘણું કરીને પ્રાછલથી કાઢે છે

માટે તારંગાહીલ જતારે બનતા સુધી આગળજ બેસવું કે ઉતરવાનો ત્રાસ ન પડે) તો આગળ જતાં સ્ટેશનના સામેજ રેલ્વેતાંબર બાંધુઓ તરફથી પતરાંની કામ ચલાઉ ધર્મશાળા બાંધવામાં આવી છે તેમાં ઉતારા માટે બીજી કાંઈ સોઈ નથી પરંતુ ઠીક છે ગોદડાં આપવામાં આવે છે તેના ગોદડાં ઠીક એક પૈસો ખાસ ઉઘરાણી કરી પેટીમાં નખાવવામાં આવે છે જે પેટી સીલ કરેલી ધર્મશાળામાંજ રહે છે ત્યાં યાત્રાઈઓ માટે પાણીની ગોઠવણ છે કે સવારમાં બજરૂ વીગેરે માટે ઉપયોગી થઈ પડે આટલું છે છતાં

તારંગા હીલ સ્ટેશને ખોટ

ધણીજ છે એક વીશી, ચાકુનું હોટલ, સાધારણ મોદી ખાનાની તથા પરચુરણ ખોરાકની દુકાનની ખાસ જરૂરીઆત જણાય છે તેમજ રેલવે થયે લગભગ બારમાસ થયા પરંતુ પાકી ધર્મશાળા બાંધાઈ નથી માટે તે બદલ ધનાઢક બાંધુઓનું ધ્યાન ખેંચીએ છીએ તેમજ અતરે બળદ ગાડીઓ મલે છે પરંતુ તેના ખાટે ખાસ મહાજન તરફથી લાવ ઠરાવવાની જરૂર છે કારણ કે તેથી યાત્રાળુઓને માથાકુટ કરવી ન પડે તેમજ તંત્રેટી સુધી જ રસ્તો સાફ અને સડક જેવો કરવાની જરૂર છે.

અમે (હુંને મારો નોકર) પોણાત્રણ આના કરીને

ઝાડીમાં ઠેકા આ વખત ત્રણ ઝાડીઓ બરાબ હુતી એટલગભગ ૧૦-૧૫ યાત્રાળુઓ હશે સવારના સાડા છતા અરસામાં તારંગાહીલનુ સ્ટેશન છોડયુ આગલ જતાં રસ્તામાં ઉંઢાળા માટે પાણીની પરબ સ્ટેશનથી લગભગ એક માઈલના છે. તે ઉંઢાળામાંજ ખુદી રહેઈ સ્ટેશનથી બે માઈલના છે.

તલેટી

આવે છે ઝાડીઆં શ્વેતાંબર તથા હીંગાંબર બાંધુઓ તરફથી ભાતાના માટે બંદોબસ્ત કરવામાં આવેલો છે તથા પતરાની ઝોરડીઓ બાંધેલી છે ત્યાં માણસો રહે છે અતરે આગળ ઝાડીઓ જઈ શકતી નથી એટલે ઝાડીજ ઉતરી પડવું પડે છે મજુર ડોલી વીગેરે જે સાધનો જોઈએ તે અતરે મલે છે પરંતુ તે લોકોના ભાવ ઠસાવવા પડે છે જોઈ જ્યારે યાત્રાળુઓ વિશેષ હોય ત્યારે મુસીબત પડે માટે તે લોકો સાથે જો નકી કૃત્ય હોય સો ઠીક થઈ પડે

અંદાવ!

તલેટી છોડા આગળ ચઢવાની તૈયારી કરતાં ચઢવ સીધોને પથરાનો છે રસ્તામાં એક જગ્યાએ રેતી આવે છે અને બે રસ્તા આવે છે તે જગ્યાએ બાજુ માટે બોડે મૂરેલાં છે તેમાં એક “ તારણમતા ” એ જવાનો છે

અને બીજો “ તારંગા ” જવાનો છે આવી રીતે બોઈ
 હોવાથી ઘણું જ સારૂ છે આ ચઢાવ લગભગ દોઢ માઈલના
 આશરોનો હશે તે કાચાપોચાને ચઢવો મુશ્કેલ છે પરંતુ
 કોઈકજ ડોલી લે છે આગળ જતાં એક માઈલના છેટે દર
 વાજે આવે છે અહીંઆંથી તારંગા શરૂ થઈ કાન કામ
 દેરીઓ નજરે પડે છે આ જગ્યાએ ખંડેરા બાદુજ માલુમ
 પડે છે અને તપાસ કરતાં એમ માલુમ પડે છે કે અસલ
 “ તારાનગર ” કરીને આ શહેર હતું આ ઉપરથી તથા
 દરવાજાની બાંધણી ઉપરથી અમેને એમ લાગે છે અસલ
 ના વારમાં રાજાઓ ડુંગર ઉપર કીલ્લો બાંધતાં તે હશે
 અને શહેર નાસ પામેલું પરંતુ આ દેવળો કાયમ રહેલાં
 એવું અમારૂં ધારવું છે ન પાછલથી દુરસ્ત થયેલ લાગે છે
 આગળ જતાં એક કુડ આવે છે ને ઉંચી હનુમાનની જ-
 ગ્યા છે આ કુડમાંથી નળવડે પાણી લેવાની ગોઠવણ કરેલી
 પરંતુ પાણી પહોંચી નહીં વળવાથી હાલ તે માંડીવાલી છે
 આગલ જતાં શ્વેતાંબરનો એક નાનો બાગ આવે છે આ-
 પણે પ્રથમ.

શ્વેતાંબર.

નું અવલોકન કરીશું કારણ સ્વપ્નમાં દેખાએલો આ-
 કાર હૃદયમાંથી ગયો તથા દેવળ જેમ દેખાતું ગયું તેમ
 મારી ઈચ્છા એ સતેજ થતી ગઈ હતું દરવાજામાં પેઠો તો

આબુખાબુ પેગવાલા હતા અંતરે મારા નોકરને છોડી બા
 બુમાં આવેલી ધર્મશાળાનું આવલોકન કરતો અને તે સાથે
 બુની કારીગરીને ધન્યવાદ આપતો અગળ ગયો. ર્યાં બીજા
 દરવાજા આગળ મુતાર લોકો કામ કરતા હતા અંદર ગયો
 તો નગારખાનું, કારખાનાની પેઠી, નહાવાના પાણીની સગ
 વડ, રૂપાનો રથ મુકવાનો જગ્યા કે રથ આપણે જોઈ શકીએ
 તેવી સંતોષકારક વ્યવસ્થા જોઈ આનંદ થયો પરંતુ સ્વપ્ન
 માં જોએલ આકાર જોવાની જગાસાએ દેરાસરમાં પગ
 મુક્યો દેરાસરને ત્રણ મોટાં બરણાં છે પગ મુકતાંજ સા-
 ક્ષાત “ અજીતનાથ ” નાં દર્શન થયાં સ્વપ્નામાં જોયેલ
 સાથે સરખામણી કરતાં તેજ જોઈ મનને ખાતરી કરી
 એક ચીત કચું ત્યારબાદ અંદરની બાંધણી નીહાળી બુની
 કારીગરી જોઈ ઘણોજ આનંદ થયો અંદરની રચના ઘણી
 જ વખાણવા લાયક છે. પ્રણામ કરી દેરાની રચના જોતો
 સીલા લેખ જોવા મળે આકરશ્ચંદ્ર પરંતુ તે ઘસાઈ ગયેલો
 ન સમજાય તેવો છે બાદ તપાસ કરતાં માલુમ પડ્યું કે
 સંવત ૧૮૧૨ & ૧૯૧૪ માં કુમારપાળ સભાએ બંધાવ્યું
 છે પરંતુ અમારું દુરવું છે કે આ દેવાલયનો તે
 પહેલાનાંજ હોવાં જોઈએ અને તેની દુરસ્તી કુમારપાળે કે
 શાવી હશે આવી લગ્ય અને સુંદર કારીગરી હાલમાં
 બેનવી મુશ્કેલ છે તથી હવે આપણા લોકો આવાં બુનાં

અને અજળ પમાડે તેવાં કૌમોને “દેવનાર્ધ” તરીકે માને તેમાં નવાર્ધ જેવું કંઈજ નથી આ દેરાસરને મેઢા બે દરવાજા છે સ્વેતાંબરીનો સઘળો વર્ણવટ વગ્નગરવાલા શેઠ કૃતેચંદ સૌંકળચંદની દેખરેખ નીચે છે તેઓ પોતે બાહોશ હોઈ ઘણોજ કાગળ પુર્વક ચલાવે છે પરંતુ તેઓશ્રીને વિનંતી કરૂ છુ કે મારી અગાઉ કરેલી સુચનાઓ તરફ લક્ષ બેંચાય.

દીગંબર.

નું અવલોકન કરવા સ્વેતાંબરીની જોડેજ અને સાથેજ થયા જેવું આ દેરાસરની અંદર જતાં ધર્મશાળાની બાંધણી તથા બંદોબસ્ત ઘણોજ ઉત્તમ છે અંદર દેરામાંની રચના પણ જોવા લાયક અને સુંદર છે આ બે વિભાગોમાં થોડાકજ તફાવતના અવકાશ છે દેરામાં સાક્ષાત સંભવનાથજી ના દર્શન કરી બહાર નીકળતાં કારખાનાની પેઢીની ઘણીજ ઉત્તમ વ્યવસ્થા ઉપરાંત જોના કારભારી તરીકે સુબાઈવાલા પ્રખ્યાત શેઠ માણેકચંદ હીરાચંદ જે પી. તરફથી કામ કરતા મી. નાનયદબાઈ ઘણોજ માયાળુ અને લોકપ્રીય ઉપરાંત બાંતીલા જણાય છે અને તેઓશ્રીને પુણ્યામાં આવેલા અમારા કેટલાક સગાંને સંતોષકારક રીતે ખુલાશો આપ્યો હતો આ વ્યવસ્થા જોઈ કેટલીક માહિતી મેળવી ત્યારબાદ અમે

મોક્ષખારી.

જેવા મારે ગયા તેપણું ચઢાવ બહુજ કઠણ છે ત્યાં આગળ ઉપર એક ત્રણ બારણાની નાની દેરી છે આ ચઢાવ લગભગ એક માઈલનો હશે તે દેરીમાંથી મોણસ સહેલાઈથી નીકળા શકે તેમ છે તેને ધર્મ પાપની ખારી કહેછે. માત્ર નીકળનારને બારે ઠર લાગે છે કારણ બહુજ ઉંચે અને આજુબાજુ સાધન રહીત હોવાથી ઠર બહુજ લાગે ત્યાં પગલાં પણ છે તથા એક સીલા ઉપર દીગંબરની પ્રતિમા પણ નજરે પડે છે ત્યારબાદ કોટશીલા અને ચીત સીલા નામની બે ટેકરીઓ છે તેપણુ ઉંચી અને ચઢાવ કઠણ છે તેના ઉપર પણ દીગંબર અને સ્વેતાંબરની નાની દેરીઓ પ્રતિમાઓ સાથે છે પરંતુ ચઢાવ ઘણાજ કઠણ અને વિકાંસ છે દરેક ટુક (ટેકરી) દીઠ ત્રણ પૈસા દરેક માણસ દીઠ ચોકીઆત લે છે મોક્ષખારીની ટુક ઉપર જવાનું રસ્તા ઉપર સ્વેતાંબરનો બીજો મોટો ખાગ છે,

તારંગોમાં મોંઘવારી.

બહુજ છે કારણુ બીજે બહુજ મોંઘી મલે છે મટે અમારી બન્ને વિભાગવાળાઓને વિનંતી છે કે ભાવ ઠરાવવાની ખાસ આવશ્યકતા છે કે બીજા ઠેકાણાઓની માફક મન ફાવેતે ભાવ લેંછે. દાખલા તરીકે ગોળ શેરના રૂ ૦-૨-૩ (ગોળનાં વચાણુ કરૂં તો કંલમ લાગી જાય) શ્રીકૃતના

ફ. ૦-૧-૬ આ પ્રમાણે દરેક ચીજનું હશે એવું મારું
ધાનકું છે માટે આ બાબત હું બન્ને વિભાગને નમ્રતા પુ
ર્વક જણાવું છું કે બંદોબસ્ત આવસ્ય કરશેજ તેમજ અમે
એ આ બુકમાં કરેલી સુચનાઓ બન્ને વિભાગને છે માટે
આશા છે કે કાંતો લેખા મલીને કે પછી પોત પોતાના
તબક્કાથી પણ આવેા બંદોબસ્ત થવાની જરૂર છે.

બન્ને વિભાગો.

ના સંબંધમાં કંઈ લખતા વિચાર થાય છે કે તાર-
ગામાં દરેક જગ્યાએ સ્વેતાંબર અને દીગંબરની પ્રતીમાઓ
જણાય છે અને બન્ને દેવળ કુમારપાળે બંધાવ્યાનું કહેવા
ય છે તો અમે ધારીએ છીએ કે કાંતો આ બંને વિભાગ
માં પ્રથમ ભિન્નતા નહીં હોય અગર એક રાજ્યમાં બે
ધર્મ પાળતા હશે અને તેથીજ કુમારપાળ બન્નેને સરખા
માન આપતા હશે આ બન્ને વિભાગમાં કુસંપ બહુજ જ
જરે પડે છે આટલું લખી અમે સુંબ બાબત ઉપર આવીએ
છીએ અમે તારંગાક્ષેત્ર છોકીને કુંડ ઉપર સાથેનું ભાતું
બાદ એક શ્રીકૃષ્ણ વધેરી પાંચી પીને આગળ ચાલ્યા ર-
સ્તામાં થોડેક દુર જતાં એક ચોકીઆતે આટકાવ્યા અને
ચોકીના માણસદીક ત્રણ આના માગ્યા મારી બેઠે નોકર
સુસલમાન હોવાથી તેના નહીં માગ્યા મેં પાવતી માગી
તો દેર સરમાં પાછા જવ. કીધું આ ઉપરથી મારા નોકરને

પેસા આપી તેના સાથે જવાનું કહેતાં થોડેક દુર જઈ
 પાછો આવ્યો અને કીધું કે વડનગરના છે. માટે નહીં લઈ
 એ આવી રીતે કહી ચોકીવાલે મારી પાસે કંઈક માગ્યું તો
 રૂ. ૦-૧-૦ એક આને આવ્યો હું વડનગરનો છું તેવું
 ચોકીઆત પ્રથમથીજ બજાવ્યો હતો કારણ દેરાસરમાંજ મારી
 સાથે વાત થઈ હતી આ બાબતમાં આસ તપાસ કરવાની
 જરૂર છે અને જો તે પ્રમાણે ઠરાવ હોય તો કુંડ આગળ
 કે નજીકમાં બંદોબસ્ત થવાની જરૂર છે કે ચાત્રાગુને ત્રાસ
 થાય નહીં આ ચોકીઆત સ્વેતાંબરીનો હતો આ થયાબાદ
 અમે અમારી મુસાફરી ચાલુ કરી ઉતરતાં જલદી ઉતરાય
 છે પરંતુ પગ ખસે નહીં તે કાળજી રાખવાની છે કારણ
 મડક કે જોઈએ તેવો રસ્તો સુધાર્યો નથી આ વખતે અ
 મોને આરાસુરીમાં (અંબાજી) ના “ ગળ્ગર ” ની યાદ
 આવે છે અને તેનો રસ્તો જેવો સરલ બનાવ્યો છે તેવીજ
 રીતે અતરે થવાની જરૂર છે અમે તલેટીમાં આવ્યાં ત્યાંના
 માણસોએ આગતા સ્વાગતા કરી ભાતાના માટે કહ્યું પર
 તુ અમારે લેવું નહોતું. તેથી તૈયાર રહેલી ગાંધીમાં રૂ.
 ૦-૨-૬ પોણા ત્રણ આના હંસવી બેઠી ને તારંગા રોશને
 આવ્યા રસ્તા મુધરાવ્યા અમે લાગતા વળગતા દરેકનું
 ધ્યાન ખેંચીને છીએ આશા છે કે આમારી નાનકડી છોક
 મારા હરેક જોઈ બંધુઓને ઉપયોગી થઈ પડશે અને મારી
 મુચનાઓ લક્ષમાં લેવશિજ એવી મારી પાર્થના છે અને
 હરેક બંધુઓને વિનંતી કરું છું કે કંઈપણ સુધારો વધારો
 જુલજુલ જણાય તો જણાવવા વિનંતી છે કે ગીજી આવૃ
 ત્તીમાં સુધારીશ અતુ (સમ્પુર્ણ)

સંભવનાથ જનસ્તવન.

અરે લોકલોકેવ હંસ તરફ જલહ આ-એ રાગમાં
ગઈથી ગઈથી મેં મંદીર એજ વાં બેઠેથી શ્રી જનરાજ
કહા કહુ આંગીકી અજળ બહાર, મન પ્રસન્ન થયા પ્ર
ભુ કું નીહાર.

મજાકમાં સોડે સુષ્ટ અતીસાર કાનેમેં હુડલકા હે જલકાર
જલે જીવ મલા સોડે ચોતતકી બાવુ કહાં કહી સોડેતીકી
સોનેકે સીંધાસનપર બેડે, હે રાજ કુલકા મુગંધ ભયા
અતીઆજ.

એશે સાહેબ સંભવજનરાજ, કહું મેં પ્રણામ પુરો મનકાજ
દયાણુ નીધાનકી પુરો આશ, ચંદ ગોપાલ તુમારો હેદાસ

સંભવનાથ જનસ્તવન

નમુ પ્રભુ સુમતીને-એ રાગ

નમુ નીત્ય પ્રભુ સંભવને સ્વી સમાન તપે તેજ તાંડે
સ્તવન ચીતે ધાંડે દયા હીલે આણી દોપો કુ ગતીને નમુ
હુ છુ અતીમતીમંદ ટાળો પાપ પ્રચંડ હે આનંદ કંદ
એ જીતારી નંદ કાપો કર્મના કંદ નમે છે હાથ હરી
જોડી તુમને દયાં નમુ

અંજીતનાથ જનસ્તવન

લટધારી જોગન કાસનીયા....એ રાગ

જાવુ સખી જન મંદીર હુ મેં અંજીતજી નંદ કુ ધાવું રે
જાવુ, એ ટેક
જનજીસે પ્રીતવધી તનમનસે ચરણમે શીશ નમાવું રે જાવું
આપ દ્રવ્યસે પુજા કરકે મનપાંછિત ફલ પાવું રે જાવું

લવણ મુદ્રે પાર ઉતારે ઘંતની ચરમ લગાવુંદે બાવું
કર જોડી કરે મદ જોવાડે ચરણ કમલ ચીત લાવુંદેબાવું

અજીતનાથ જીવરતન.

રામજીતો સો ગયા કહુ દીધાં નહી પ્રનામ—એ રામ
સજી શોલે શણગાર સળી મેં જાઉં વંદન આજ
વીર રામ પ્રતીમાકું દેખી સુધરે વંછિત કાજ
મસ્તક મુકુટ શોભતા જોર દાને કુંડલ સાર
જુજ જાન્યુબધ જોપતા તે, અંગે ધરે શણગાર,
માણક હીરા જડયા ઝગડે; તિલક પાનેકી સાર.
કડાં કંઠી જોર ગ્રીક્લ, ગલે ચોતનકા હાર.
કેસર ચંદન પુલકી તો, અંગી રચી જડુ ભાંત.
મુનીજન આદ્રે સતવતા કરતા, મુળસેથી સહુ ગાત.
અજીતજીને સર શોભા એહ. જૈસે પુનમ ચંદ.
પ્રભુ દરશન કરતાં થકાં, ઉપજે મન આનંદ.
ચંદ કેસરી પ્રભુ ગુણ ગાવે; ગુણ પદ હે દાશ.
જૈન પ્રકાશક મંડલીકી પુરે મનકી આશ,

પચપતી કમળ સુત્રાણી

સાધન સાચી

પૈસા કમાવવાનું સાધન.

ફક્ત આપણાજ દેશના તેલથી કેઈ પણ જાતની ઘ
રણી, તથા અગ્ની શીખાય વિલાયતી જેવો ઉત્તમ સાબુ
નાવવા શીખવા માટે ફક્ત દોઢજ આનાની ટીકીટ મોક

લો “ હુન્નર ” નું પુસ્તક મંગાવો કીમત ઘટાડી,
થોડીજ નકલો રીલક છે તાકીદ લખો.

બી, સી ઠક્કર. વડનગર (ગુજરાત)

અમુલ્ય ભેટ.

પૈસા ખચાવવાનો સહેલો રસ્તો.

“ કોપીંગ પ્રેસ બનાવવાનો હુન્નર,

કોપીયાગ્રામ કોપીયાગ્રાફ, રબ્બરી છાપખાતુ, આટો
ઈટર સેક્ટોગ્રાફ અજબપ્રેસ વીગેરે બારે નામથી પ્રખ્યાત
થયેલ છાપખાતાં એટલે એક નકલપરથી અનેક નકલ કર
વાનો સહેલો અને સસ્તો ઉપાય, વારંવાર પ્રેસમાં જવાની
માથાકુટથી મુક્ત થવા માટે તે હુન્નર ફક્ત બે આંનાની
ટીકીટો મોકલી મંગાવનારનેજ મોકલીશું થોડીકજ મુદત
મુધી આ કીમતે મલશે માટે તાકીદ કરો.

ત્રણ રૂપીયામાં ખીસાનું સુંદર

ઘડીયાળ.

ઘણા વખતથી છ સાત રૂપીયામાં મિલતું તે આ
બહેર ખબર કાપીને મોકલનારને (અથવા ખરીદનારને)
ફક્ત ત્રણજ રૂપીયામાં પોસ્ટેજ પેકીંગ બુલું તાકીદ લખો.

બી. સી. ઠક્કર વડનગર [ગુજરાત]

